

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **I. K.**, místem podnikání Jiřikovského 256/13, 602 00 Brno, zastoupené Mgr. Ing. Milanem Sochořem, advokátem, se sídlem Divadelní 6, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kotlářská 451/13, 746 01 Opava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. května 2013 č. j. 1066/1.30/13/14.3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. září 2013 č. j. 36 Ad 25/2013 - 17,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** v kolcích zaplacené soudní poplatky za kasační stížnost a za žalobu v celkové výši 8 000 Kč, kterážto částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 3. září 2013 č. j. 36 Ad 25/2013-17 Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zastavil řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. května 2013 č. j. 1066/1.30/13/14.3, kterým bylo jako opožděné odmítnuto odvolání žalobkyně ve věci, v níž jí byla uložena pokuta 250 tis. Kč za správní delikt spočívající v umožnění výkonu nelegální práce. Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že žalobkyně nezaplatila soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč v soudem stanovené desetidenní lhůtě, k čemuž byla vyzvána usnesením krajského soudu ze dne 23. července 2013, žalobkyni, resp. jejímu právnímu zástupci doručeným ve středu 7. srpna 2013.

[2] Usnesení krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku bylo do datové schránky právního zástupce žalobkyně doručeno 19. září 2013. Podáním datovaným dnem 20. září 2013 a téhož dne doručeným krajskému soudu se žalobkyně

prostřednictvím právního zástupce obrátila na krajský soud s „*kasační stížností – návrhem na autoremeduru*“ ve smyslu § 210a občanského soudního řádu s odůvodněním, že k nezaplacení soudního poplatku došlo nedopatřením; soudní poplatek v kolcích v hodnotě 3 000 Kč zaplatila dodatečně.

[3] Podle § 103 odst. 1 písm. e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) lze kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení podat jen z důvodu nezákonnosti rozhodnutí. Žalobkyně tento důvod kasační stížnosti neoznačila a ani z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud neshledal, že by nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu namítala. Stěžovatelka nezpochybňuje, že soudní poplatek, který jí byl v souladu se zákonem krajským soudem předepsán, nezaplatila ani ve stanovené desetidenní lhůtě, ani později až do okamžiku, kdy jí bylo doručeno napadené usnesení o zastavení řízení. Soudní poplatek zaplatila až následující den, tj. po nabytí právní moci napadeného usnesení, s odůvodněním, že jej dříve nezaplatila „nedopatřením“. Stěžovatelka tak nijak nezpochybňuje, že k zastavení řízení o její žalobě došlo v souladu se zákonem, a kasační stížnost tudíž podává z důvodu jiného, než jaký zákon v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. umožňuje. Tímto jiným důvodem má být ve skutečnosti prominutí onoho nedopatření, k němuž došlo na straně stěžovatelky, cestou zrušení napadeného usnesení v rámci autoremedury podle § 210a občanského soudního řádu.

[4] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Z výše uvedeného je zřejmé, že tato situace nastala v případě stěžovatelky, proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než kasační stížnost pro nepřípustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.

[5] K návrhu na zrušení napadeného usnesení krajského soudu v rámci tzv. autoremedury Nejvyšší správní soud uvádí, že ustanovení § 210a občanského soudního řádu se na soudněsprávní řízení před krajským soudem a Nejvyšším správním soudem nepoužije, neboť toto řízení upravuje zvláštní procesní předpis, jímž je právě soudní řád správní. Proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ve správním soudnictví se nepodává odvolání, nýbrž kasační stížnost, a zákon nedává krajskému soudu žádnou možnost o takové kasační stížnosti rozhodnout v rámci autoremedury; kasační stížnost musí být vždy přestřena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, jak se také v uvedeném případě stalo. Krom toho, v občanském soudním řízení se podle § 210a občanského soudního řádu v autoremeduře rozhoduje o změně nepravomocného rozhodnutí, proti němuž bylo podáno odvolání. Na rozdíl od občanského soudního řízení je usnesení o zastavení soudněsprávního řízení pro nezaplacení soudního poplatku v právní moci již okamžikem jeho doručení (§ 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a již jen z důvodu, že jde o rozhodnutí v právní moci, není ke zrušení takového pravomocného rozhodnutí v rámci autoremedury vůbec žádný prostor (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 144/2011-59 ze dne 4. ledna 2012). Krajský soud a Nejvyšší správní soud mohou zrušit usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku jen v případě, že soudní poplatek byl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (§ 9 odst. 7 věta první zákona č. 549/1991 Sb.), taková situace však v daném případě nenastala.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Pokud jde o zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, podle § 10 odst. 3 poslední věty ve spojení s § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Pokud jde o zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu, podle § 9 odst. 7 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. Stěžovatelce zanikla poplatková povinnost doručením napadeného usnesení 19. září 2013, soudní poplatek zaplatila až 20. září 2013, tj. poté, kdy jí poplatková povinnost již zanikla. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen.

[8] Soudní poplatky v celkové výši 8 000 Kč budou vráceny na účet stěžovatelky, jejíž stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu sdělí, případně na její adresu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.)

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu